

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Csp/31/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6124332162
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriel Slobodník
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2025:6124332162.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Banská Bystrica v konaní pred sudcom JUDr. Gabrielom Slobodníkom v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom Prievozská 2, 821 09 Bratislava – mestská časť Ružinov, IČO: 35 724 803, zastúpený Remedium Legal, s.r.o. so sídlom Prievozská 2, 821 09 Bratislava – mestská časť Ružinov, IČO: 53 255 739 proti žalovanému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. C. XX/X, D., o zaplatenie 572,48 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu žalobcu **z a m i e t a**.

II. Súd žalovanému nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca žalobou doručenu súdu dňa 24. 06. 2024 sa domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 572,48 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 511,15 Eur od 28. 03. 2023 do zaplatenia a náhrady trov konania na základe zmluvy č. XXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 09. 06. 2022, uzatvorenej medzi právnym predchodcom žalobcu (BNP BARIBAS PERSONAL FINACE SA) ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom.

2. Žalobu odôvodnil tým, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzatvorenej podľa § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka zo dňa 01. 03. 2024 medzi postupcom BNP BARIBAS PERSONAL FINACE SA, konajúci v SR prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, so sídlom Karadžičova 2, Bratislava, IČO: 47258713 (ďalej „postupca“) a žalobcom, postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanému. Postupca uzatvoril so žalovaným dňa 09. 06. 2022 zmluvu č. 42636186151100 (ďalej „zmluva“), ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov (ďalej „VOP“). Na základe zmluvy postupca poskytol žalovanému peňažné prostriedky. Nárok uplatnený žalobou predstavuje revolvingový úver vo forme kreditnej karty. Žalobca zastáva názor, že zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa § 497 až 507 Obchodného zákonníka a zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov a zároveň postupca splnil všetky povinnosti v zmysle uvedených zákonov. Žalobca tvrdí, že žalovaný porušil svoje povinnosti podľa zmluvy, a tak postupca ku dňu 27. 03. 2023 vyhlásil predčasnú splatnosť úveru. Pohľadávka žalobcu predstavovala ku dňu vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru sumu 607,48 Eur, z toho istina 511,15 Eur, neuhradený úrok 61,33 Eur, náklady spojené s vymáhaním pohľadávky 35,- Eur. Žalovaný po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru nič neuhradil. Žalovaná suma 572,48 Eur tak pozostáva z istiny 511,15 Eur, úroku 61,33 Eur. Zvyšnú časť dlžnej sumy (náklady) si žalobca neuplatňuje. Po zosplatení úveru, t. j. od 28. 03. 2023 do zaplatenia si žalobca uplatňuje z dlžnej istiny úveru zákonný úrok z omeškania 8,5 % ročne v zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

3. Žalovaný sa písomne nevyjadril k žalobe, doručenej mu dňa 07.08.2024, spolu s prílohami, uznesením v zmysle § 167 ods. 2 CSP a poučením v zmysle § 160 a § 292 CSP.

4. Rozsudkom č.k. 13Csp/31/2024 -68 zo dňa 24. 09. 2024 súd žalobu žalobcu zamietol pre nepreukázanie aktívnej vecnej legitímácie žalobcu (neplatné zosplatnenie úveru pre neskúmanie bonity spotrebiteľa s odbornou starostlivosťou v zmysle § 11 ods. 2 ZoSÚ a postúpenie pohľadávky banky na žalobcu v rozpore s § 17 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z.z. v spojení s § 92 ods. 8 zákona o bankách) a žalovanému nárok voči žalobcovi na náhradu trov konania nepriznal.

5. Na odvolanie žalobcu Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením sp. zn. 13CoCsp/51/2024 zo dňa 31. 03. 2025, právoplatným dňa 21. 05. 2025, rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie s tým, že tunajší súd má:

a/ posúdiť splnenie povinnosti bankou podľa § 7 ods. 1 ZoSÚ (predtým vyzvať žalobcu ne predloženie dokladov ohľadom skúmania bonity), pričom má mať na zreteli, že zmyslom uvedeného ustanovenia je jednak zabezpečenie záujmu veriteľa poskytnúť úver spotrebiteľovi, u ktorého sú predpoklady, že ho bude schopný splátiť a jednak zabezpečenie ochrany samotného dlžníka (spotrebiteľa) pred nezodpovedným požíčianím, resp. zadlžovaním sa,

b/ posúdiť platnosť predčasného zosplatnenia úveru (vykonané listom zo dňa 28. 03. 2023 v nadväznosti na výzvu zo dňa 01. 02. 2023), pričom podľa odvolacieho súdu neuvedenie konkrétnej splátky či už vo výzve alebo v zosplatnení celého úveru nespôsobuje neplatnosť celého procesu upraveného v ust. § 53 ods. 9 v spojení s § 565 OZ,

c/ prijať záver o (ne)existencii aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, kedy podľa odvolacieho súdu ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách pre platné postúpenie pohľadávky nevyžaduje žiadnu osobitnú výzvu smerujúcu voči dlžníkovi ani neurčuje jej obsahové náležitosti.

6. Žalobca na výzvu súdu vo vyjadrení zo dňa 20. 06. 2025 k prevereniu bonity žalovaného uviedol, že predkladá výstup z interných aplikácií postupcu. Výšku peňažných záväzkov spotrebiteľa veriteľ overil nezávislým dopytom do úverového registra, podľa ktorého mal spotrebiteľ 1 existujúci úverový záväzok, teda výdavky boli vo výške 53,- Eur (30,- Eur novo poskytnutý úver + existujúci). Čistý mesačný príjem vo výške 1.021,- Eur u zamestnávateľa REA SLOVTEAM, spol. s r.o., uvedený žalovaným v dokumente „Spracovanie osobných údajov a informácií tvoriacich bankové tajomstvo“, bol overený dopytom do Sociálnej poisťovne zo dňa 09.06.2022. Zároveň veriteľ bral do úvahy výšku nákladov na zabezpečenie základných životných potrieb v sume 218,06 Eur, nakoľko spotrebiteľ nemal žiadne vyživované deti a rodinný stav slobodný, a paušálne výdavky na bývanie, stravu a pod. vo výške 321,18 Eur (40 % z rozdielu čistého príjmu 1021,- Eur - životné minimum 218,06 Eur). Celková výška nákladov na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa teda bola vo výške 539,24 Eur (218,06 + 321,18 Eur). Žalobca zároveň predložil výpočet DSTI (ukazovateľ schopnosti splácať úver) vo výške 0,11 (53 Eur lomené 1021- 539,24 Eur), teda neprekročila 1, a preto bola schopnosť splácať poskytnutý úver v súlade s opatrením NBS č. 10/2017 v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy (v zmysle § 2 ods. 2 opatrenia limit ukazovateľa schopnosti splácať nemôže prekročiť hodnotu 1) a ZoSÚ. Žalobca preto navrhol, aby súd podanej žalobe vyhovel.

7. Žalovaný sa k tomuto vyjadreniu žalobcu a ním predloženým dokladom o skúmaní bonity, nevyjadril.

8. Súd pojednával dňa 28. 10. 2025 bez účasti sporových strán, pričom žalobca svoju neúčasť ospravedlnil a vyjadril súhlas s rozhodnutím vo veci samej aj bez účasti žalobcu a jeho právneho zástupcu na tomto pojednávaní; žalovaný svoju neúčasť na pojednávaní neospravedlnil. Vykonal dokazovanie predloženými dôkazmi: zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydanie kreditnej karty a rámcová zmluva o poskytovaní platobných služieb, obchodné podmienky o poskytovaní platobných služieb, sadzobník poplatkov postupcu platný od 01. 06. 2022, platobná história, špecifikácia nároku, výzva na zaplatenie dlžnej čiastky úveru s podacím hárkom, oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 28. 03. 2023 s doručenkou, zmluva o postúpení pohľadávok z nesplácaných úverov zo dňa 01. 03. 2024 s prílohou, oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 01. 03. 2024, pokus o zmiar s podacím hárkom, spracovaním osobných údajov a informácií tvoriacich bankové tajomstvo, výstup z interných aplikácií postupcu (bonita), písomnými vyjadreniami právneho zástupcu žalobcu a zistil tento skutkový stav:

9. Dňa 09. 06. 2022 bola medzi právnym predchodcom žalobcu (banka) ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom uzatvorená zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a rámcová zmluva o poskytovaní platobných služieb (ďalej „zmluva“), ktorej predmetom bolo poskytnutie revolvingového úveru žalovanému s výškou úverového rámca 5.000,- Eur, aktuálna výška úverového rámca 1.800,- Eur, výška prvého čerpania revolvingového úveru 599,99 Eur, výška mesačnej splátky min. 5 % z dlžnej čiastky zaokrúhlenej na najbližší vyšší násobok 300,- Eur, splatnosť 1. mesačnej splátky 10. deň v mesiaci nasledujúcom po mesiaci, v ktorom bolo uskutočnené 1. čerpanie revolvingového úveru, výška úrokovej sadzby 27 %, RPMN 30,62 %, odplata 27 %, bez poistenia. Dodatočné predpoklady pre výpočet RPMN: výška čerpania revolvingového úveru 1800,- Eur, s poplatkom za kreditnú kartu 0,- Eur, klient úver splatí v 12 splátkach v mesačných intervaloch, pričom splátka istiny bude vždy v rovnakej výške 150,- Eur a pripočítajú sa k nej poplatky a úroky, celková čiastka z zaplateniu 687,78 Eur. Podľa bodu 1.5 zmluvy klient súhlasí s tým, aby banka poukázala peňažné prostriedky vo výške 1. čerpania revolvingového úveru predajcovi, ktorý klientovi predal tovar alebo službu, uvedenú v základných podmienkach zmluvy. Podľa bodu 2.1 zmluva je uzatvorená na dobu neurčitú. Podľa bodu 7.1 písm. a/ zmluvy v prípade ak klient nespláca poskytnutý revolvingový úver riadne a včas, je banka oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť revolvingového úveru, t.j. požadovať splatenie revolvingového úveru vrátane príslušných úrokov a poplatkov v lehote a s účinnosťou, ktorú banka určí v oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti.

10. Z výpisu úverového účtu žalovaného za obdobie od 27. 06. 2022 do 24. 03. 2023 / č.l. 7 spisu/ vyplýva, že v prospech predajcu bolo odfinancovaná suma 599,99 Eur dňa 27.06.2022. Žalovaný nesplácal úver riadne a včas. Zaplatil jednorázovo sumu 105,- Eur dňa 24.10.2022, následne nevykonal žiadnu úhradu.

11. Listom zo dňa 01. 02. 2023 právny predchodca žalobcu vyzval žalovaného na úhradu dlžnej čiastky 125,- Eur s upozornením, že ak nedôjde k okamžitej úhrade omeškaných mesačných splátok, spoločnosť bude požadovať splatenie celej nesplatennej časti úveru vrátane príslušenstva. Výzva neobsahuje špecifikáciu splátky, pre ktorú mieni veriteľ úver predčasne zosplatiť. Z podacieho hárku (č.l. 46 spisu) vyplýva, že zásielka bola odoslaná na poštovú prepravu dňa 06.02.2023.

12. Následne právny predchodca žalobcu vyhlásil k 27. 03. 2023 mimoriadnu splatnosť úveru. Túto skutočnosť oznámil žalovanému listom zo dňa 28. 03. 2023 s výzvou na úhradu dlhu vo výške 607,48 Eur (z toho istina 511,15 Eur, dlžné úroky, poplatky, poisťné 61,33 Eur, náklady spojené s uplatnením pohľadávky 35,- Eur). Zásielku žalovaný prevzal dňa 31. 03. 2023, čo vyplýva z fotokópie doručky. Ani táto výzva neobsahuje konkrétnu splátku, pre ktorú veriteľ úver predčasnej zosplatiť.

13. Žalobca ako postupník tvrdí, že pohľadávka, ktorej zaplatenie je predmetom tohto sporového konania, mu bola postúpená na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 01. 03. 2024 postupcom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, konajúcou prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky. Podľa prílohy k zmluve o postúpení pohľadávok, postúpená pohľadávka pozostávala z istiny 511,15 Eur, úrokov 61,33 Eur, pokút 35 Eur. Postúpenie pohľadávky postupca oznámil žalovanému listom zo dňa 01. 03. 2024 bez dokladu o doručení žalovanému.

14. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

15. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

16. Podľa § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z. na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

17. Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a

b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

18. Podľa § 52 ods. 1, 2, 3, 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy (ďalej „OZ“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

19. Podľa § 37 ods. 1 OZ právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

20. Podľa § 39 OZ, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

21. Podľa § 524 ods. 1, 2 OZ veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

22. Podľa § 525 ods. 2 OZ nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

23. Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

24. Podľa § 53 ods. 9 OZ v znení účinnom do 31. 10. 2024, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

25. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách (v znení účinnom v čase postúpenia) ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu (v poznámke odkaz na § 17 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z.z., § 525 ods. 2 OZ) ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

26. Podľa čl. 6 ods. 1 CSP strany sporu majú v konaní rovné postavenie spočívajúce v rovnakej miere možností uplatňovať prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem prípadu, ak povaha prejednávanej veci vyžaduje zvýšenú ochranu strany sporu s cieľom vyvažovať prirodzene nerovnovážne postavenie strán sporu.

27. Podľa § 149 CSP prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky.

28. Podľa § 150 ods. 1 CSP strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu.

29. Podľa § 151 ods. 1 CSP skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

30. Podľa § 391 ods. 2 CSP ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

31. Strana sporu má jednak povinnosť tvrdenia (§ 150 CSP) a jednak dôkaznú povinnosť. Strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu. Proces dokazovania je vybudovaný výlučne na princípe prejednávacom, princípe kontradiktórnosti konania, ako aj koncentračnej zásade. Súd má obmedzenú dôkaznú iniciatívu a táto sa presúva na procesné strany (§ 185 CSP). Následky spojené s nespĺnením povinnosti tvrdenia a dôkaznej povinnosti v podobe vecne nepriaznivého rozhodnutia nesie tá strana sporu, ktorá tieto povinnosti nespĺnila. Aby strana mohla splniť svoju povinnosť označiť potrebné dôkazy, musí najskôr splniť svoju povinnosť tvrdenia. Medzi povinnosťou tvrdenia a povinnosťou označiť dôkazy na preukázanie tvrdení je vzájomná väzba. Neunesením dôkazného bremena sa pritom rozumie procesná zodpovednosť strany sporu za to, že v konaní neboli preukázané jej tvrdenia a že z tohto dôvodu muselo byť rozhodnuté o veci samej v jej neprospech.

32. Súd považoval za nesporné, že právny predchodca žalobcu ako veriteľ (banka) a žalovaný ako dlžník uzatvorili dňa 09.06.2022 zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z., keďže jej predmetom bolo dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov žalovanému vo forme úveru (§ 1 ods. 2 tohto zákona). Právny predchodca žalobcu pri uzatváraní zmluvy vystupoval v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti teda ako dodávateľ (§ 52 ods. 3 OZ) a žalovaný ako spotrebiteľ - fyzická osoba, keď nekonal pri uzatváraní zmluvy v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti (§ 53 ods. 4 OZ). Jedná sa teda o spotrebiteľský zmluvný vzťah v zmysle § 52 a nasl. OZ a spor z neho vyplývajúci je spotrebiteľský (§ 290 CSP). Taktiež nebolo sporné, že právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému revolvingový úver, ktorý žalovaný nesplácal riadne a včas v súlade so zmluvou, preto právny predchodca žalobcu vyhlásil úver za predčasne splatný ku dňu 27. 03. 2023, a následne pohľadávku postúpil na žalobcu zmluvou o postúpení pohľadávok z nesplácaných úverov zo dňa 01. 03. 2024.

33. Nakoľko sa jedná o spotrebiteľský spor, súd predovšetkým ex offio skúmal otázku aktívnej vecnej legitímácie (viď rozhodnutie NS SR sp. zn. 2Cdo 205/2009 z 29. 06. 2010, podľa ktorého „preskúmavanie vecnej legitímácie je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiadna sporová strana nenamieta“) a to v súlade s čl. 6 ods. 1 CSP. Aktívnu vecnou legitímáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu – žalobcovi ním uplatňované právo (nárok) respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Zároveň, „ak predmetom konania je postúpená pohľadávka banky, súd musí ex offio skúmať, či banka postúpila svoju pohľadávku inému subjektu (žalobcovi) platne“ (viď rozsudok Najvyššieho súdu SR z 28. marca 2018, sp. zn. 7Cdo 26/2017). Dôkazné bremeno preukázania splnenia podmienok podľa § 92 ods. 8 prvá veta zákona o bankách pred postúpením pohľadávky zaťažuje veriteľa aj v prípade, že spotrebiteľ nepoprel s tým súvisiace skutkové tvrdenia“ (viď rozsudok NS SR sp. zn. 4Cdo/162/2020 zo dňa 27.10.2021 – R 6/2022). Aj z uznesenia Ústavného súdu SR sp. zn. I ÚS 246/2019 z 11. 06. 2019 vyplýva, že pasivita žalovaného v konaní nemá mať za následok (aplikáciou § 151 ods. 1, 2 CSP) povinnosť všeobecného súdu priznať akýkoľvek uplatnený

nárok. Keďže predmetom konania je pohľadávka banky z úveru, ktorá mala byť bankou postúpená na žalobcu dňa 01. 03. 2024, aktívna vecná legitímácia žalobcu súvisí so splnením podmienok určených v § 17 zákona č. 129/2010 Z. z. v spojení s § 53 ods. 9 OZ v znení účinnom do 31. 10. 2024, § 565 OZ a v § 92 ods. 8 zákona o bankách.

34. Súd prvej inštancie rešpektuje, že je viazaný názorom odvolacieho súdu v zmysle § 391 ods. 2 CSP v danej veci. Iba vo výnimočných prípadoch sa princíp viazanosti právnym názorom odvolacieho súdu nemusí uplatniť. Odklon od právneho názoru môže byť ovplyvnený aj podstatnou zmenou rozhodovacej praxe najvyšších súdnych autorít po rozhodnutí odvolacieho súdu /pozri C.H.Beck, Civilný sporový poriadok, Komentár, doc. JUDr. Marek Števeček, PhD. a kolektív, r. 2016, str. 1309/.

35. Pokiaľ ide o vyslovený názor odvolacieho súdu, že „neuveďenie konkrétnej splátky či už vo výzve alebo v zosplatnení celého úveru nespôsobuje neplatnosť celého procesu upraveného v ust. § 53 ods. 9 v spojení s § 565 OZ“, súd zdôrazňuje, že tento bol prekonaný. Po rozhodnutí odvolacieho súdu v danej veci (uznesením zo dňa 31. 03. 2025) bolo dňa 23.07.2025 v Zbierke stanovísk NS SR a rozhodnutí súdov v občianskoprávných veciach č. 3/2025, zverejnené rozhodnutie R 34/2025 (uznesenie NS SR sp. zn. 6Cdo/152/2022 z 13. februára 2025) podľa ktorého: „Bez konkretizácie splátky, pre ktorú prichádza zosplatnenie, nie je možné spoľahlivo určiť, či k uplatneniu práva došlo za splnenia preň zákonom určených podmienok (uplynutia oboch lehôt podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31. októbra 2024). Právny úkon nekonkretizujúci splátku je preto nedostatočne určitý, sankcionovaný neplatnosťou (podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Rovnako v tejto súvislosti uznesenie NS SR sp. zn. 1Cdo/60/2024 zo dňa 26. augusta 2025.

36. Rovnako pokiaľ ide o vyslovený názor odvolacieho súdu, že „ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách pre platné postúpenie pohľadávky nevyžaduje žiadnu osobitnú výzvu smerujúcu voči dlžníkovi ani neurčuje jej obsahové náležitosti“, aj tento bol prekonaný. Po rozhodnutí odvolacieho súdu v danej veci, Veľký senát občianskoprávneho kolégia NS SR rozsudkom sp. zn. 1VCdo/4/2025 z 30. júla 2025 (R 38/2025) zjednotil rozdielnu rozhodovaciu prax senátov a prijal pre senáty NS SR záväzný právny názor (§ 48 ods. 3 CSP), podľa ktorého: „Ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách predpokladá pre platné postúpenie pohľadávky banky na iný subjekt osobitnú výzvu banky klientovi, že je v omeškaní so splatením čo i len časti svojho peňažného záväzku, pričom touto výzvou nie je (nemôže byť) výzva banky podľa ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ani oznámenie o vyhlásení úveru za predčasne splatný.“ Z rozhodnutia veľkého senátu vyplýva, že banka, ktorá mieni postúpiť pohľadávku voči spotrebiteľovi na nebankový subjekt, musí najprv platne zosplatiť svoju pohľadávku v súlade s § 53 ods. 9 OZ a vyzvať dlžníka osobitnou výzvou v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách. Cieľom tejto osobitnej výzvy banky je umožniť klientovi, aby po upozornení na zámer banky postúpiť pohľadávku, mal možnosť tomuto zabrániť tým, že svoj dlh dodatočne uhradí (pozri tiež uznesenie NS SR sp. zn. 8Cdo/3/2025 zo dňa 8. septembra 2025).

37. Vychádzajúc z uvedených súdnych rozhodnutí najvyšších súdnych autorít súd rešpektujúc ustálenú rozhodovaciu prax po opätovnom prejednaní veci dospel k záveru, že žalobca nepreukázal aktívnu vecnú legitímáciu v spore, pretože k postúpeniu pohľadávky banky nedošlo v súlade s § 17 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z.z. v spojení s § 53 ods. 9, § 565 OZ v znení účinnom v čase postúpenia a § 92 ods. 8 zákona o bankách.

38. Zákon č. 129/2010 Z. z. upravuje podmienky postúpenia pohľadávky zo spotrebiteľského úveru v § 17 ods. 1, pričom jednou z podmienok je, že sa postupuje pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. V danom prípade bola zmluva uzatvorená na dobu neurčitú, preto splatnosť celej pohľadávky mohla v čase postúpenia (01. 03. 2024) nastať iba v prípade platného vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru, čo žalobca nepreukázal.

39. Podľa § 565 OZ ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky. Súd konštatuje, že zmluvné strany sa v čl. 7.1 písm. a/ zmluvy dohodli na možnosti vyhlásenia mimoriadnej splatnosti revolvingového úveru veriteľom (bankou), v prípade ak klient nespláca úver riadne a včas. V zmysle § 53 ods. 9 OZ v znení účinnom do 31. 10. 2024, sa pre účinné zosplatenie úveru vyžaduje: 1/ existencia

omeškania dlžníka so splácaním úveru dlhšia ako 3 mesiace, 2/ upozornenie dlžníka veriteľom na možnosť zosplatnenia úveru v lehote nie kratšej ako 15 dní pred zosplatnením, 3/ doručenie oznámenia o zosplatnení úveru dlžníkovi. Ak sú splnené podmienky predčasného zosplatnenia pohľadávky veriteľa zo spotrebiteľskej zmluvy podľa § 565 veta prvá OZ, aj § 53 ods. 9 OZ v znení do 31. 10. 2024, musí veriteľ dodržať aj ustanovenie § 565 veta druhá OZ a svoje právo vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru uplatniť do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky, ktorá však v nadväznosti na podmienky podľa § 53 ods. 9 OZ bude nasledovať po uplynutí 3 mesiacov od omeškania splátky, pre ktorú má veriteľ vyhlásiť predčasnú splatnosť. Ak uplynuli 3 mesiace omeškania dlžníka so splátkou, tak bezprostredne po tom, ako uplynuli, môže veriteľ až do najbližšej nasledujúcej splátky vyhlásiť predčasnú splatnosť spotrebiteľského úveru, inak nemôže pre túto splátku vyhlásiť úver za predčasne splatný. Môže toto právo využiť opätovne za rovnakých podmienok (§ 53 ods. 9 OZ), ak sa dlžník dostane do omeškania nezaplatením ktorejkoľvek ďalšej splátky.

40. Žalobca v žalobe ani v následných vyjadreniach netvrdil, pre neuhradenie ktorej splátky úveru jeho právny predchodca vyhlásil predčasnú splatnosť úveru. Uvedený nedostatok potom neumožňuje pre konajúci súd jednoznačným a nesporným spôsobom vyabstrahovať tú splátku, pre ktorú veriteľ pristúpil k mimoriadnemu zosplatneniu úveru, v dôsledku čoho nie je možné ani jednoznačne zistiť, či veriteľ v procese mimoriadneho zosplatnenia postupoval v súlade s § 53 ods. 9 v spojení s § 565 OZ. Túto skutočnosť (konkretizáciu splátky, pre ktorú veriteľ pristupuje k vyhláseniu predčasnej splatnosti), neobsahuje výzva na zaplatenie dlžnej čiastky úveru zo dňa 01. 02. 2023 (tzv. upozorňujúca výzva v zmysle § 53 ods. 9 OZ), ani oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 28. 03. 2023 (v zmysle § 565 OZ), preto sú s poukazom na ustálenú rozhodovaciu prax dovolacieho súdu, oba tieto jednostranné právne úkony nedostatočne určité a v dôsledku toho neplatné s poukazom na § 37 ods. 1, § 39 OZ (pozri R 34/2025).

41. Ak ku dňu postúpenia pohľadávky (01.03.2024) nebol splatný celý úver (nedošlo k platnému vyhláseniu predčasnej splatnosti z vyššie uvedených dôvodov), zmluva bola uzatvorená na dobu neurčitú, a jej zánik nebol preukázaný, banka nemohla postúpiť svoju pohľadávku z úveru v celosti inému subjektu pre nesplnenie podmienok podľa § 17 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z. z. v spojení s § 525 ods. 2 OZ a § 92 ods. 8 zákona o bankách (veta prvá, časť za bodkočiarkou – odkaz na § 17 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z.z., § 525 OZ) o postúpení pohľadávky, ktorá je splatná a pokiaľ sa tak stalo, je zmluva o postúpení pohľadávok neplatným právnym úkonom v zmysle § 39 OZ pre rozpor so zákonom (pozri rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 43CoCsp/2/2022 zo dňa 24. 02. 2022, R 4/2021).

42. Žalobca nepreukázal ani splnenie podmienok platného postúpenia pohľadávky podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách, keď nepredložil osobitnú výzvu banky pred postúpením v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, pričom takouto výzvou nemôže byť výzva banky podľa ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ani oznámenie o vyhlásení úveru za predčasne splatný (pozri R 38/2025).

43. Súd potom na základe vykonaného dokazovania považoval postúpenie pohľadávky za neplatné podľa § 39 OZ pre rozpor so zákonom (§ 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. a § 92 ods. 8 zákona o bankách), žalobcu nepovažoval za aktívne vecne legitimovaného v spore, preto žalobu v celom rozsahu zamietol.

44. Záverom súd uvádza, že mal zo žalobcom predložených listín (výstup z interných aplikácií postupcu) preukázané splnenie povinnosti veriteľa podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z., t. j. skúmanie schopnosti splácať úver dlžníkom s odbornou starostlivosťou. Z reportu SRBI obsiahnutého vo výstupe postupcu vyplýva, že k dátumu žiadosti o úver mal žalovaný 1 aktívny úver a nebol v omeškaní s jeho splácaním. Report zo Sociálnej poisťovne (preverenie zamestnanosti a príjmu žalovaného) bol vytvorený v súlade s ust. § 170 ods. 19 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení, podľa ktorého Sociálna poisťovňa overuje (na žiadosť banky a za úhradu) informácie súvisiace s príjmom spotrebiteľa prostredníctvom súboru otázok, ktorý stanovuje vyhláška Ministerstva financií (aktuálne č. 11/2018 Z. z.). Zároveň podľa žalobcom predloženého výpočtu, DSTI predstavuje 0,11, teda je menší ako 1 v súlade s § 2 ods. 2 Opatrenia NBS č. 10/2017 v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy.

45. O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 262 ods. 1, § 255 ods. 1 CSP, § 396 ods. 3 CSP v spojení s čl. 4 CSP tak, že nakoľko v spore úspešnému žalovanému preukázateľne žiadne trovy nevznikli, súd

mu nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi nepriznal (pozri uznesenie Najvyššieho súdu SR z 26. októbra 2016, sp. zn. 6 Cdo/544/2015).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Banská Bystrica. V odvolaní treba popri všeobecných náležitostiach (§ 127 Civilného sporového poriadku) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolanie urobené v listinnej podobe je potrebné predložiť v potrebnom počte rovnopisov (dvojmo) inak súd zhotoví kópie na trovy odvolateľa (§ 125 ods. 3 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pre súdom prvej inštancie (§ 366 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný rozsudok, môže oprávnený podať návrh na výkon exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. Exekučný poriadok v znení neskorších predpisov.